

سازماندهی وقف؛ ضامن پایداری خدمات مهمانسرای آستان قدس رضوی

روایت استمرار کرامت بر خوان رضوی

اینجا، انسان را به آرزویش می‌رسانند. آرزوی قدیمی خیلی از آن‌ها که می‌خواهند ریزه‌خوار خوان کریمان باشند. اینجا رزق بهشتی تقسیم می‌کنند؛ از آن‌ها که شفا می‌دهد، که تبرک است، که مزه بهشت می‌دهد. آه از بهشت! باید خیلی خوش شانس باشی تا قرعه بهشت به نامت بیفتد. تا یکی از آن فیش‌هایی که برای تبرک و شفا می‌دهند، به دستت برسد؛ تا مهمان شوی، مهمان او که آوازه کرامتش حتی به آهوه‌م رسید، مهمان همان آقای که در صحن و سرای حرمش عطر عاشقی تنفس می‌کنی و بر سفره برکتش، لقمه عاشقی در دهان می‌گذاری...

شود. اینجا عاشق قسمت می‌کنند، بهشت می‌دهند و برکت، مهمانسرای حرم رضوی، قبله آمال بسیاری از زائران است و آرزوی هر کسی است که برای یک بار هم که شده بر سفره کرامت امام رضا (ع) مهمان شود. اینجا قدمتی ۴۳۵ ساله دارد. آنطور که در اسناد به جامانده آمده است. قدیمی‌ترین سندی که شکل‌گیری مهمانسرای آستان قدس رضوی را ثبت کرده، مربوط به سال ۱۰۱۰ هجری قمری؛ چیزی بیش از ۴۳۰ سال قبل است. از آن زمان تا کنون این تکه از بهشت رضا (ع)، بنده‌پروری و

قدمتی به درازای ۴۰۰ سال تجربه

اینجا مهمانسرای حرم رضوی است؛ دروازه بهشت، همانجا که همه حاضرند هر چه دارند، بپردازند و یک لقمه از غذای تبرکی اش را ببرند. همانجا که برکت سفره‌اش شفا می‌دهد دردهای لاعلاج را و جلای دهد دل‌های شکسته را. بیش از ۴۰۰ سال است که پیر و جوان، زن و مرد، کوچک و بزرگ جلوی در این مهمانسرا صف می‌کشند. آن‌ها حتی به یک تکه نان هم راضی‌اند و دانه‌های برنجش را با خود می‌برند که برکت دیگ غذایشان